

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimm - Tři
hejkálkové.pdb

PDB Name: Tři hejkálkové
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 15.12.2002
Modification Date: 15.12.2002
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Tři hejkálkové

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková
Zdroj <http://www.pohadky.org/index.html>

Byl jeden muž, kterému zemřela žena, a jedna žena, které zemřel muž; a ten muž měl dceru a ta žena měla taky dceru. Ty dvě dívky se přátelily a spolu se procházely a jednou, když přišly k té ženě, ta řekla dceři mužově, aby otci vyřídila, že se za něj provdat chce a když se tak stane, tak každého rána se ona bude koupat v mléce a pít víno a její dcera se bude koupat ve vodě a pít vodu.

Adélka to doma otci vyprávěla a ten řekl:

"Co si mám počít? Manželství je radost, ale také starost. Víš-li ty co? Vezmi tuhle holínku, která má podrážku samou díru, zavěš ji na půdě na hřebík a nalij do ní vodu. Když ta voda proteče skrz, neožením se, když však v té holínce voda zůstane, vezmu si tu ženu."

Adélka udělala, co ji byl otec přikázal. Ale voda díry na podrážce zatáhla a holinka zůstala plná. Běžela to otci povědět, sám se zašel přesvědčit a když byl viděl, že pravdu mluvila, svůj slib splnil a brzy se slavila svatba.

Druhého dne, když se dívky probudily, stálo před Adélkou mléko k mytí a víno k pití, před Helgou však voda k mytí i k pití; druhého rána stála před Adélkou i Helgou voda k mytí i voda k pití; no a třetího rána stála před Adélkou voda k mytí i k pití, zatímco před Helgou mléko k mytí a víno k pití, a tak to již zůstalo. Macecha Adélku nesnášela a nevěděla, co nejhoršího by jí učinila, neboť i když s ní den ode dne hůře zacházela, viděla, že Adélka roste do krásy, zatímco Helga je ošklivá a protivná.

Jednou v zimě, když mrzlo, až praštělo a všechno bylo pokryto sněhem, vyrobila macecha šaty z papíru a zavolala Adélku:

"Obleč si ty šaty, běž do lesa a přines mi plný džbánec jahod, dostala jsem na ně velkou chuť."

"Milostivý Bože", zvolala dívka: "v zimě přece jahody nerostou, země je promrzlá a všechno pokrýl sníh. A proč si mám obléci ty papírové šaty? Venku ledový fouká vítr a strhá mi šaty z těla."

"Chceš snad odmlouvat?" osopila se na ni macecha. "dělej, co jsem ti poručila a běda ti, jak jahody nepřineseš, na oči mi nechod, dokud nebude džbánec plný!" Podala dívce kousek ztvrdlého chleba, aby měla co jísti, i když si byla myslila, že ji v tom lese zahubí hlad i mráz a už se jí nikdy na oči nevrátí.

Adélka si tedy poslušně oblékla papírové šaty, vzala džbánec a vyšla ven. Všude kolem, kam oko dohlédlo, ležel sníh, neviděla zelené ani stébelko. Když přišla do lesa, uviděla mrňavou chaloupku, z které vyhlíželi tři hejkálkové. Popřála jim dobrého dne a pak zaklepala na dveře a hejkálkové ji pozvali ji dovnitř; Adélka si sedla na lavici u pece, aby se trochu ohřála, vytáhla ten kousek chleba, že ho sní. Hejkálkové ji poprosili, zda by jim také kousek dala, tak Adélka chléb rozlomila a podělila se s nimi. A oni se jí ptali, co v lese v takovém mraze a v takovém čase dělá, a ona jim o přání macechy vyprávěla. Tu ji hejkálkové podali koště a požádali jí, aby jim zametla před chaloupkou sníh. A ona ochotně koště popadla a z chaloupky vyjít chtěla. Když byla na prahu stála, tu jeden hejkálek řekl, co oni jí dají, když je tak milá a ochotná.

Tak řekl první: "Já ji daruji, aby byla den ode dne krásnější."

Tak řekl ten druhý: "Já ji daruji, aby ji při každém slovu z úst kousek zlata vypadnul."

Tak řekl ten třetí: "Já ji daruji, aby přišel král a za ženu si ji vzal."

Adélka udělala, o co jí byli hejkálkové požádali, a sotva sníh odmetla, tu uviděla, že pod ním se skrývají zralé jahody, s radosti si hned plný džbánek natrhala, hejkálkům z celého srdce děkovala a domů pospíchala.

Když vešla do chalupy a dobrého večera popřála, tu ji z úst vypadl kousek zlata. A pak jim Adélka vyprávěla, co se jí v lese přihodilo a za chvíli byla kousky zlata podlaha světnice pokryta. Co že je to za pošetilost, rozhazovat zlato po světnici, podivila se macecha, a zlato shrábla a v srdci měla ještě větší nenávist k té holce proklaté. A když to všechno byla Helga slyšela, no tam trvala, že ona do lesa pro štěstí taky musí. Nic ji matka nepřesvědčila, že je tam zima a zmrznout tam může. Nakonec si Helga krásný teplý kožich oblékla, k jídlu kus chleba s máslem a koláč dostala a do lesa se vydala.

Brodila se sněhem až přišla jako Adélka k chaloupce lesních mužičků. Ani je nepozdravila, do chaloupky vtrhla a na pec si sedla a jíst svačinu začala, když ji hejkálkové taky o kousek požádali, zle se na ně utrhla, že sama má málo. Když ji o to, aby jim sníh ode dveří odmetla, požádali, tak se na ne opět osopila, že sami si tu práci udělat mají, že ona není jejich děvečka. A když tak seděla a viděla, že se hejkálkové se nic nechystají ji nic darovat, zvedla se a k odchodu se brala. Když na prahu stála, tu jeden hejkálek pravil, co že ji daruji, když tak zlá a nepřívětivá na ně byla.

Tak řekl první: "Já ji daruji, aby byla den ode dne ošklivější."

Tak řekl ten druhý: "Já ji daruji, aby ji při každém slovu z úst ropucha vyskočila."

Tak řekl ten třetí: "Já ji daruji, aby strašlivou smrti ze světa sešla."

Helga venku hledala nějaké jahody a když žádné neviděla, vydala se domů. Když však ústa otevřela, aby matce, co se jí přihodilo vyprávěla, vyskočila jí z nich ošklivá ropucha. Nyní macecha Adélku ještě více nenáviděla, a přemýšlela, jak se dívky, která den ode dne krásnější byla, zbavit, až konečně na další lotrovinu přišla. Vzala kotel, dala do něj přízi a tu vařit začala, a když byla příze spařena, tu dala ubohé dívce kotel na záda, do ruky sekeru a na rybník ji poslala, aby díru v ledu vysekala a tu přízi v ledové vodě máchala. A Adélka poslušně na rybníce díru sekala, když v tom jel kolem bohatě zdobený kočár, ve kterém seděl král.

Ten se dívky ptal, co že to dělá, a ona mu řekla, že díru seká v ledu; a on když byl viděl, jak je krásná, zželelo se mu jí a pravil jí, zda s ním na zámek nechce a Adélka byla ráda souhlasila, neboť to pro ni vysvobození bylo. A za nějakou dobu slavili bohatou svatbu a třetí dárek mužičků se vyplnil.

Za rok se mladé královně narodil synáček a macecha, když o tom velkém štěstí slyšela, vzala Helgu a na zámek navštívit Adélku spěchali, prý aby se o ni starali. A když byly s ní o samotě, spící ji popadly, otevřeným oknem do řeky hodily. A macecha svoji ošklivou dceru do lože uložila, a když byl král svou ženu vidět chtěl, tu mu pravila, že ona v horečkách leží, že až snad zítra. Král si byl nepomysli, něco zlého příští dne a když byl se své ženy na něco zeptal a ona mu odpověděla, vyskočila jí z úst ropucha a ona se byl velmi podivil, neboť ji před tím kousky zlata padaly u úst, ale macecha byla pravila, že královna je ještě velmi slabá je, že se to časem jistě upraví.

V noci však uviděl kuchtík v kuchyni připlout výlevkou kachničku a ta po lidsku mluvila:

"Králi milý, co děláš?"

Spíš a ženu svou nehledáš?"

A když nedostala žádnou odpověď, pokračovala:

"Copak dělají Helga s mateří?"

A kuchtík konečně odpověděl:

"Uložili je spát do peří"

Pokračovala kachnička v otázkách:

"Co mé milé děťátko?"

Řekl jí kuchtík:

"V kolébce spí robátko."

Tu se kachnička proměnila v královnu, vzala dítě a dala mu napít, pak ho položila do kolébky, láskyplně přikryla a opět jako kachna odplula. Tak se stalo ještě po dvě noci a tu třetí královna kuchtíkovi pravila, ať králi, řekne, že meč vzít má a až ona přijde, musí nad prahem třikrát s ním máchnout a pak ona bude vysvobozena.

A kuchtík běžel za králem a všemu vypověděl; král vzal večer meč a třikrát nad tím přízrakem máchnul, a když potřetí meč vzduchem zasvištěl, objevila se jeho žena v celé své kráse, opět živá a zdravá jako dřív.

Král byl celý šťastný a svou ženu do neděle, kdy mělo být dítě křtěno, ukryl. A když bylo po slavnostním křtu, zeptal se Helgy a macechy, co by se mělo stát člověku, který někoho z postele vytáhne a bezmocného do vody hodí. A macecha byla zvolala, že takový člověk přísný trest zaslouží, aby byl sám do sudu zavřen a ten sud pak do vody vržen.

Tak jim to přání král splnil a Helga třetí dárek od mužíčků byla dostala. Do sudu byly s matkou pevně zavřeny a ten sud do vody hodili.